

borem ex sui naturâ inuicant, quando A inspirata crux à corporali natura portabilis est, si crucians labor ab anima virtute portari potest, si cruciatus rationabilis est: Secundæ delectant, exaudiuntur, quando in opere minor est delectatio corporalis quam spiritualis, si in opere inspirato ex gratiâ est pura delectatio spiritualis, si ex spirituali delectatione amplius anima humiliatur, si adueniente inspiratione anima in fide & moribus amplius illustratur & solidatur: Tertiæ cruciant & delectant, exaudiuntur, si pœna est sine occasione scandali, proximi à Deo illuminati; si absque mortali culpâ minor est delectatio naturalis cum vicio, quam pœna virtuosæ crucis; quando maius bonum minori praponitur; si ante operis inchoationem certitudo diuinæ voluntatis inuestigetur.

In sermone tertio, de meritoriis inspirationibus agens, inuestigat; Quæ sint meritoria? & dicit quasdam inspirationes meritorias esse quæ implenda sunt voluntate & opere; & hæc sunt quæ formata sunt secundum duodecim regulas præcedentes; alias quæ voluntate non opere ut quæ continentur in 2. 3. 4. 5. & 10. atque 12. regulâ; alias quæ opere non voluntate, & sic operari non contradicit alicui regulæ de duodecim: Quare sint meritoria? & respondet, quia; Deus dignatur gratificare, conformantur voluntati diuinæ, laboriose sunt, verè & virtuosè operantur; propria aduersantur voluntati, præstant intuentibus exemplum boni, ad affectionem & dilectionem inducunt, ex misericordiâ Dei acceptantur; ad gloriam eas Deus ordinauit, sunt ius diuinæ inspirationis, Deus ita vult fieri, hoc ius amicitia Dei exposcit: Quid mereantur? & asserit inspirationes diuinas, angelicas, originarias à meritoria virtute, mereri bonum temporale, spirituale, æternale; ex diabolo, & propria malitiâ remunerari malo temporali, spirituali, infernali; duas vltimas, si adimplentur in se nihil mereri; si in proximo, seruitia ab eo promereri.

Quarto sermone, de inspiratoribus differit quærens, I. Quot sint inspiratores, inspirant, Deus, Angelus bonus, virtus propria. Angelus malus, malitia propria, necessitas conuenientia: II. Quod sint genera seminum siue inspirationum? tot sunt quot sunt inspiratores. III. Qui sint effectus inspirationum? sunt, bonum maius minori praponere, afflictionem ex sui naturâ crucem esse, ultra passibilitatem corporis crucem non accipere, importabilem animæ crucem non assumere, quod non est secundum vsum rationis non facere, nihil facere contra sensum & consilium expertorum in viâ Dei.

Sermone quinto, inspirationum semina inquirat & primo de inspirationum discretionem agit, & pro ea regulas dat, nunquam aliquid incipere donec non es bene clarus, si delectatio naturalis minor est pœnâ crucis operari, spirituales supra naturalem sine peccato sequere inspirationem, gaude per virtutem patiendi, per gratiam; secundo de earum operatione, alia operatio est cum voluntate & opere, alia cum opere sine voluntate, alia cum voluntate sine opere, alia sine voluntate & opere & hæc fieri non debent acceptari: tertio de earundem fructu, inspirationes diuinæ, angelicæ, virtutis propriae habent pro fructu bonum temporale, spirituale, æternum, diabolicæ & malignæ malum temporale, spirituale, æternum, ex necessitate & malitiâ prouenientes nec meritum nec demeritum inducunt. *Tom. 3. a fol. 157. col. 1. ad fol. 203. col. 1.*

VIGILIA NATIVITATIS Domini.

* DIONYSII CARTHUSIANI
sermo primus in Euang. per quem ad crastinam festiuitatem disponere nos instituens inquit Primo. Quis sit iste desideratus gentibus? & respondet esse Dominum nostrum Iesum Christum,